

Na cest? do Emauz

Převod materiálu

Drahomíra Dušková Havlíčková

Pořadí v lekci

40

Téma

Ježíš je s námi i na našich cestách, v modlitbě, při Večeři Páně.

Ježíš je s námi, i když ho nevidíme a nepoznáváme.

Cíl

- Děti uslyší, že Ježíš je s námi, nikdy nejsme sami. Jsme stále na cestě s Ježíšem.
 - Děti se snaží odpovědět na otázky: „Kde je vzkříšený Kristus v našem světě?“ a „Co nám brání Ježíše poznat?“
-

Pro učitele

Biblický text: L 24,13–35

Výkladové poznámky

Specifika Lukášova evangelia

Stejně jako Ježíšovo narození, tak i jeho zjevení je u evangelisty Lukáše popsáno nejobsažněji. Lukáš připomíná, že setkání vzkříšeného Krista se neomezilo pouze na setkání s jeho nejužším učenickým kruhem, ale okruh svědků se začíná rozšiřovat. To je zrovna příklad našeho příběhu — nakonec je Kleofášovo svědectví potvrzeno učeníky — vždy Petr se také setkal se vzkříšeným.

Postavy

„Emauzští učedníci“ nepatřili k nejužšímu kruhu Ježíšových učedníků, ani nepatřili k významným osobám širšího kruhu Ježíšových učedníků, o to zajímavější je, že se právě jim Ježíš zjeví — je to náznak toho, že okruh svědků se nyní po Ježíšově smrti a vzkříšení začne rozšiřovat. Jednoho z nich známe jménem (Kleofáš), jméno druhého není uvedeno.

Vzkříšený Ježíš je jiný, než byl pozemský, může být najednou v Emauzích, pak zase v Jeruzalémě, i dnes může být s námi, na našich cestách.

„Jedenáctka“ učedníků: Jsou pohromadě v Jeruzalémě, asi na stejném místě, kde byli předtím, protože „emauzští učedníci“ vědí, kde je hledat.

Místo

Vše se odehrálo v **Jeruzalémě** — ukřizování Ježíše, hrob, poté prázdný hrob.

Emauzy: Těžko říci, kde byly, ale víme, jak daleko byly od Jeruzaléma (uvádí se 60 stadií, což je asi 11,5 km). Možná to bylo bydliště dvou učeníků, vraceli se z Jeruzaléma plni zármutku domů. Josephus Flavius v Židovské válce píše, že Římané srovnali Emauzy se zemí v odvetu za partyzánský úepad, muže zavraždili a ženy odvedli.

Cesta z Jeruzaléma do Emauz cesta trvala „asi tři hodiny cesty“ (verš 13). Jeruzalém leží na kopci, takže cesta do Emauz byla z kopce dolů, zatímco zpátky do Jeruzaléma stoupali. Tato cesta byla především „cestou pryč z Jeruzaléma, „z místa toho“ a vyznačuje se smutkem, pochybnostmi a beznadějí. Zatímco cesta zpátky je už ve znamení radosti, naděje a úkolu.

Časový údaj

„Téhož dne...“ — prvního dne týdne.

„Zůstává s námi, vždyť už je k večeru a den se schyluje“ — večer, čas večere, den se schyluje.

Rozhovor

Ježíš: „O čem to spolu cestou rozmlouváte?“ — Ježíš se k učeníkům na cestě přidal, začali spolu mluvit, už to není rozhovor o něm, ale s ním. Ježíši nejde o fakta — co se tam vlastně stalo, ale chce slyšet, jak tomu ti dva učeníci rozumí, jestli v těch velikonočních událostech učeníci vidí nějaký smysl.

Kleofáš: „Ty jsi asi jediný z Jeruzaléma, kdo neví, co se tam stalo!“ — otázka mesiášské naděje hýbala skoro každým člověkem, jen Ježíš neví — učeníci potřebovali v tuto chvíli někoho, komu by se mohli svěřit, kdo jim naslouchá, kdo je blízko a přece trochu cizí, tuto roli na sebe v tuto chvíli Ježíš bere:

Ježíš: „A co to bylo?“

Oni: „Jak Ježíše Nazaretského, který byl prorok mocný skutkem i slovem před Bohem i před lidmi“ — o Ježíši mluví jako o Proroku, oni ho pokládali za proroka — za muže, který vyvolává Boží vůli, tuto „christologii Proroka“ Lukáš dobře znal (viz L 7,11–17).

„Naši veleknězi a židovské rady vydali, aby byl odsouzen na smrt, a ukřižovali ho. A my jsme doufali, že on je ten, který má vykoupit Izrael. Ale už je to ten den, co se to stalo...“ Zde se dozvídáme, jak tomu všemu ti dva učeníci rozumí — jsou zklamaní, očekávali, že Ježíš Prorok mocný skutkem i slovem zachrání Izrael, vykoupí ho z otroctví, ale to se očiividně nestalo. Je to odpověď církve na cestě „pryč od Jeruzaléma“, odpověď církve pochybující.

Ježíš: „Jak jste nechápaví a těžkopádní (doslova „pomalého srdce“), že nemůžete uvěřit všemu, co mluvili proroci! Což není Mesiáš to vše vytrpět a tak vejít do své slávy?“ — nejedná se o nadávku, i když je to ostrá prorocká výtku, postihuje rozpoložení jejich víry, která je opravdu malá a omezená — trpící Mesiáš byl pro židy nemyslitelný. Učeníci nepochopili, proč Ježíšova cesta vzala takový konec, zkušenosti proroků by jim to bývaly mohly ukázat.

Následuje:

1. **Výklad Písma** — od Mojžíše a všech proroků — Ježíš učeníky odkazuje ke starozákonní zvěsti, protože právě ta umožňuje rozpoznat pravou povahu a význam Ježíšova vzkříšení. „A tak je zmrtvýchvstání také výzvou k rozpomínání; jistota totiž vyrostá pouze z kořenů rozpomínání.“ (Ingo Baldermann: *Úvod do biblické didaktiky*)
2. **Lámání chleba** — přivěšují u nich doma se host stává hostitelem, právě při lámání chleba ho učeníci poznají, spadnou jim jejich šupiny z očí, prožívají totéž co kdysi při nasycení zástupců (L 9,16) a při poslední společné večeři před jeho ukřižováním, kdy Ježíš také „vzal chléb, vzdal díky, lámal

a rozdával jim.“ V tu chvíli se „srdce pomalá“ rozhoří vírou. Při Večeři Pán je možné prožít přítomnost vzkříšeného Ježíše.

3. **Ježíš zmizel jejich zrakem** — Ježíš zmizel v určitou chvíli, neodešel předem, ani nesetřval příliš dlouho, „nevybavoval se“ s učeníky v přátelském rozhovoru, odešel ve chvíli, kdy konečně prohlédli a poznali vzkříšeného Ježíše.
4. **Návrat učedníků do Jeruzaléma** — jejich víra je obnovena, hoří jim srdce, v tom můžeme vidět znamení Ducha svatého, vrací se zpátky do Jeruzaléma, ke společenství ostatních, zpátky k opuštěné tradici Písem. Ježíš sice zmizel jejich zrakem, ale jim zůstala víra v jeho zvláštní přítomnost a oni v síle této víry a radosti ze setkání se vzkříšeným Kristem se vydávají na další cestu v naprosto jiném rozpoložení.

Úskali

Děti může napadnout otázka: „Jak je možné, že učedníci Ježíše nepoznali?“ Připravte si odpověď, abyste se do toho nezamotali a nelíbili jim to jako nějaké science fiction, že byl chvíli neviditelný, pak zas viditelný, vlastně duch, není to příběh o strašidlu Ježíši atd.

Příběh zděrazuje, že učedníci jsou slepí, jejich oči jako by byly „drženy“, něco jim brání vidět — jejich strach, smutek, zahledenost na svoje problémy, jsou osloveni (srdce jim hoří), když jim Ježíš vykládá Písma a prohlédnou až ve chvíli, kdy Ježíš láme chléb a dává jim. Ale i v tu chvíli nemají Ježíše ve své moci, mizí jejich zrakem — dostali sílu, víru a teď je to na nich.

Odkazy

Baldermann, Ingo: *Úvod do biblické didaktiky*. Jihlava: Mlýn 2014

Pokorný, Petr: *Vznešený Teofil, teologie Lukášova evangelia a Skutky*. Třebenice: Mlýn 1998

Odkazy na starší přípravky a další pracovní materiály najdete pod textem úlohy.

Pro děti

Předškoláci

S kým je vám dobře? Když je vám smutno, kdo vás umí potěšit? A když někdo pláče, co uděláte? Pohladíte ho, přinesete mu oblíbenou hračku, podáte mu dudlík nebo bonbon nebo se ho zeptáte: „Co se ti stalo? Proč pláčeš?“

Dva učedníci jsou na cestě do vesnice Emauzy. Oba jsou moc smutní. Pláčou. Ztratili svého nejlepšího přítele. Vkládali do něho velké naděje. Věřili, že je Mesiáš, Zachránce pro všechny. A teď je mrtvý. Ukřižovali ho. Věbec tomu nerozumí. Kvůli němu všechno opustili, svojí vesničku Emauzy, svoje rodiny, kamarády, svoje oblíbená zvířátka. Co se teď stane? Mluví o tom všem spolu, vzpomínají na svého přítele Ježíše a jsou stále smutnější. Jaký je to dnes pro ně ošklivý den!

V tom k nim někdo přichází. Má na sobě bílý plášť. Kdopak by to asi mohl být? Je to Ježíš. Ale učedníci ho nepoznali, měli oči plné slz. Ježíš jde s nimi a ptá se jich, proč jsou tak smutní? Co se jim stalo? A učedníci mu všechno vypráví, jak měli Ježíše rádi, rádi ho poslouchali, uměli mluvit hezky o Bohu, každému rozuměli, byli s ním šťastní. Ježíš je poslouchal. A jim bylo najednou dobře, poprvé po dlouhé době, skoro jako tehdy, když žil ještě Ježíš. Je to fajn, když nám někdo naslouchá a zajímá se o nás. Ježíš jim taky vykládal Bibli. Ale oni ho stále ještě nepoznali, jako kdyby měli na očích nějaké šupiny, které jim bránily Ježíše poznat.

Dorazili do vesničky Emauzy. Cesta jim s tím cizincem docela rychle ubíhla. Bylo jim s ním dobře (*jako vám je dobře... inspirováno tím, co děti říkaly na začátku*).

Ježíš chtěl jít dál, ale učedníci ho prosili: „Zůstaň s námi, nechoď nikam, už je večer.“ Přemlouvali ho: „Den končí a my nechceme být sami, buď tu s námi, prosím.“

Pozvali ho k sobě domů a on se nechal přemluvit a zůstal s nimi. Sedli si ke stolu. Ježíš vzal chleba, poděkoval za něj Pánu Bohu, rozlomil ho a dával učedníkům.

A v tom ho poznali a radostně vykřikli: „Vždyť to je Ježíš! Jak je možné, že jsme ho nepoznali. Byli jsme úplně slepí! Ježíš žije! Je s námi, na našich cestách, u našeho stolu. Hurá! Haleluja!“ Najednou se zarazili, protože Ježíš už tu nebyl, ale nebyli z toho už smutní. Věděli, že Ježíš je s nimi v jejich srdci. Když mu věřili, je s nimi. Nemusí se něčeho bát.

I s námi je Ježíš. Má nás rád. Nikdy nejsi sám, protože Ježíš je stále s tebou.

Někdy když nám je smutno, je tma a jsme sami v postýlce nebo se bojíme jít do nové školky nebo se bojíme na školce v přírodě, můžeme se modlit a v modlitbě si s Ježíšem povídat. A můžeme si taky zpívat takovou prosbu, modlitbu: „Zůstaň s námi, Pane, když se stmívá, zůstaň s námi, den se nachýlil, zůstaň s námi, už se nepřipozdívá, zůstaň s námi, když ubývá síla...“ Amen.

Zazpívejte píseň *Zůstaň s námi* (SV 401).

Aktivita

Můžete si namalovat na velký papír nebo látku cestu a napsat tam velkými písmeny Ježíšův vzkaz, když se loučil se svými učedníky, slyšeli jsme ho minulou nedělkou: „A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“ A na tu cestu děti mohou obtisknout své nohy pomalované prstovými barvami. Jsme na cestě s Ježíšem a on je stále s námi, i když ho třeba ani nepoznáme nebo si to neuvědomujeme. Do šlápoty mohou děti napsat své jméno, nebo kam by chtěli dojít nebo jet třeba o prázdninách.

Hra na poznávání

Nejprve rozhovor: Můžeme si s dětmi povídat, podle čeho druhého poznáme — třeba když je šero nebo tma. Můžeme využít pohádku o neposlušných křátkách — podle čeho poznali maminku? A pak se vrátíme k dnešnímu příběhu — podle čeho poznali učedníci Ježíše?

Potom hra: Děti se schovají za velkou látku, ve které jsou dva otvory, jedno z dětí zůstane před látkou a jedno dítě vystrčí své ruce. Podle čeho ho poznáš? Podle rukou? Pokud to nejde — dítě promluví nebo se zasměje. Už ho poznáš? Když se to nepodaří, může říci nakonec své jméno.

Pomůcky: Velký papír nebo látka, prstové barvy, štetce, fixy.

Mladší školní děti

Na papír si z jedné strany namalujte smutný obličej a na druhou stranu veselý, radostný obličej. Nejprve ukažte dětem smutný obličej — jak se ten člověk asi cítí? Co se mohlo stát, že je tak smutný? Proč býváte vy smutní?

Potom otočte papír a ukažte veselý obličej — jak se ten člověk asi cítí teď? Co se mohlo stát, že je najednou veselý? Co vás potěší? Jaká slova? Jaké věci?

Pozvu vás dnes na cestu. Ta cesta vede z kopce dol? — z Jeruzaléma do vesni?ky Emauz. A po té cest? jdou dva smutní lidé, dva muži, Ježíšovi p?átelé. Odešli z Jeruzaléma, ani se po?ádn? nerozlou?ili. Celé to bylo jako zlý sen, už to v Jeruzalém? nemohli vydržet, Ježíše uk?ižovali a jim zbyly jen o?i pro plá?. Rad?ji se vrátí dom?. Do Emauz. Cesta jim moc rychle neubíhala. Kdybychom se na n? dívali zdálky, asi bychom vid?li dv? postavy, zachumlané do svých pláš??, shrbené, smutné. Ztratili smysl života, jsou zmatení, nerozumí tomu, co se stalo...

„Všechno je pry?,“ na?íká Kleofáš. „Te? jsme zase úpln? sami.“

„Máš pravdu,“ souhlasil jeho p?ítel. „Co te? asi budem d?lat? Všechno vypadalo tak nad?jn?...“

Ti dva muži žili poklidným životem ve vesnici Emauzy a jednoho dne se dozv?d?li o Ježíši. Lidé ?íkali, že je to prorok, mocný slovem i skutkem, p?ed Bohem i p?ed lidmi. A když ho poprvé poznali, museli uznat, že lidi m?li tentokrát pravdu. Když Ježíš mluvil o Bohu, cítili, že mluví pravdu, že Boha opravdu zná. Když mluvil s lidmi, mluvil k jejich srdci, nikoho neodsuzoval, všechny p?ijímal. Mnohé uzdravil, mnohým pomohl. Pomalu za?ínali v?ít, že Ježíš je Mesiáš, že p?išel zachránit Izrael, vysvobodit. Jenže pak ho zatkli, odsoudili a uk?ižovali. Prost? konec. Te? jsou na všechno zase sami.

Ježíš už tu s nimi není.

A když si tak na?íkali, najednou se k nim p?ipojil n?jaký pocestný. Ani je to nep?ekvapilo, lidé byli po?ád na cestách. Vypadalo to, že ten muž má stejnou cestu jako oni, a tak šli ve t?ech. V?bec toho ?lov?ka vlastn? nevnímali. Po?ád mysleli na to, co zažili v uplynulých t?ech dnech, na to, že Ježíš je mrtev. A tak si ani nevšimli, kdo to s nimi krá?í, nevšimli si, že ten, kdo byl mrtev, žije a p?idal se k nim na jejich cest?.

Zeptal se jich: „O ?em to spolu rozmlouváte?“

U?edníci toho všeho byli plní, divili se, že pocestný neví, co se v t?ch dnech v Jeruzalém? odehrálo a tak mu vypráv?li o tom, jak doufali, že Ježíš povede celý Izrael, tak jako Mojžíš kdysi vedl jejich praotce z egyptského otroctví. Oni doufali ve vysvobození, v záchranu a v?íli, že Ježíš má tu moc je zachránit.

Jenže už je to t?etí den, co ho uk?ižovali a nic se ned?je, žádná nad?je, prost? konec. Ni?emu už nev?í. Ani novinkám, s kterými dnes ráno p?išly ženy od Ježíšova hrobu, prý tam není jeho t?lo, jen and?l mluvil cosi o tom, že nemají hledat živého mezi mrtvými, že byl snad vzk?íšen. I u?edník Petr si to šel ov?ít a také nenašel Ježíšovo t?lo. Ale to ješt? nic neznamená, protože samotného Ježíše nikdo nevid?l.

Nikdo? Vždy? oni mají tu ?est mluvit se vzk?íšeným Ježíšem, jenže jsou slepí, nev?í, že by se n?co takového mohlo stát, že by ho B?h mohl vzk?ísit, že by B?h m?l takovou moc.

Ten zvláštní pocestný se jen podivil jejich malé ví?e: „Jak jste nechápaví, tak natvrdlí, že nem?žete uv?ít všemu, co mluvili proroci! Ten Mesiáš, váš zachránce, v kterého jste tolik doufali, musel trp?t, aby se ukázala veliká Boží moc, která je siln?jší než smrt. Vždy? o tom už dávno proroci mluvili. Tolikrát B?h zachránil sv?j lid! Pro? by nemohl tedy te? vzbudit k životu Ježíše a vám dát nad?ji?“

U?edníci najednou cítili, že jejich srdce zahalené smutkem a pochybnostmi za?íná trochu ožívat. Jako by se do nich vracel život, víra, teplo, nad?je.

Tak dob?e jim bylo s tím cizincem. Skoro tak dob?e jako s Ježíšem, který v nich mnohokrát vzbudil víru a nad?ji. Ani si skoro nevšimli, že už jsou u Emauz, tak byli zaujati hovorem. Zdálo se, že jejich spole?ník chce jít dál, ale u?edníci ho prosili: „Z?sta? s námi, necho? nikam, už je ve?er.“ P?emlouvali ho: „Den kon?í a my nechceme být sami, bu? tu s námi, prosíme.“

Pozvali ho k sob? dom? a on se nechal p?emluvit a z?stal s nimi. Sedli si ke stolu. Ježíš vzal chleba, pod?koval za n?j Pánu Bohu, rozlomil ho a dával u?edník?m. Vlastn? to nebylo nic zvláštního, ale oni si p?i tom

vzpomněli na Ježíše, přesně tak to on dělával.

A v tom ho ušedníci poznali a radostně vykřikli: „Vždyť to je Ježíš! Jak je možné, že jsme ho nepoznali? Jak jsme mohli být tak slepí, vždyť nám srdce hořelo, když nám cestou vykládal slova dávných proroků! Ježíš žije! Je s námi, na našich cestách, u našeho stolu. Hurá! Haleluja!“

Najednou se zarazili, protože Ježíš už tu nebyl, ale nebyli z toho už smutní. Věděli, že Ježíš je s nimi v jejich srdci. Když mu věří, je s nimi. Nemusí se něčeho bát. Teď už nepochybovali o tom, co ráno prožili u prázdného hrobu ženy. Sami právě prožili setkání s živým Ježíšem.

Ti dva pochopili, že není důvod utíkat a zstávat v Emauz. Pochopili, že Ježíš je s nimi tam, kde se spolu lidé sejdou a čekají na něho. A tak se vydali zase zpátky do Jeruzaléma. Ještě teď v noci utíkají, aby o tom vyprávěli ostatním. Stali se z nich svědkové. Kdybychom je viděli zdálky, viděli bychom dvě veselé postavičky, které hopsají a nadšeně poskakují, horlivě si něco vyprávějí, gestikulují. Svědčili o tom, že Ježíš je s námi, i když ho nevidíme a nepoznáváme. Že jde s námi, i když máme zrovna pocit, že jsme na všechno sami.

A teprve zpětně si třeba řekneme: „No jasně, v tuhle chvíli tam se mnou někdo byl, kdo mě nesl, kdo mě podíral, kdo mi dával sílu a odvalu a taky naději, můj tichý společník Ježíš.“

Vyprávění příběhu s biblickými postavkami

Pokud příběh vyprávíte s biblickými postavkami, udělejte kruh z látky, do horní části kruhu umístěte kámen — symbolizující hrob, vedle může být i stůl a u něho ostatní ušedníci, směrem doleva po kruhu jdou dva muži. Vy sami nebo děti, poté co řeknou, jak se ti dva asi cítili, můžete ukázat jejich držení těla, mohou být zahaleni do černé látky apod., jak budete vyprávět, připojí se k nim postava Ježíše a jde s nimi. V dolní části kruhu umístěte kámen nebo stůl, na něj kousek chleba, případně kuličku vína a svíčku, ti tři poutníci si sednou kolem stolu, pak Ježíš zmizí a ti dva ušedníci se vydávají zpátky k Jeruzalému, k ostatním ušedníkům, už nemají na sobě černé látky. Poté, co děti řeknou, jak se ti dva cítili na cestě zpět do Jeruzaléma, mohou ukázat držení těla těch dvou radostných ušedníků.

Pomůcky: Papír, tužky, při používání biblických postavek — kulička vína, kousek chleba, šátka, svíčka.

Starší školní děti

- [Přetvorte si příběh jako divadelní hru nebo ji zkuste nacvičit.](#)
- Píseň *Zstaň s námi, Pane* — povídejte si o písni vzhledem k příběhu z L 24.
- Přetvorte si příběh z Bible.

Otázky pro děti

Kde byl vzkrášený Ježíš v příběhu? Kde mohli ušedníci zažít jeho přítomnost? (Ježíš byl s ušedníky na jejich cestě, v jejich smutku, bolesti, zažili jeho přítomnost právě v jeho blízkosti, mohli si s ním povídat, svědčit se mu, při výkladu Písma — to poznali až zpětně. Někdy si, až zpětně uvědomíme, že v určitých chvílích našeho života byl s námi Bůh. Ušedníci poznali Ježíše při lámání chleba, při tom, co už s ním kdysi zažili, při společenství u stolu.)

Kde je vzkrášený Ježíš v našem světě? Kde můžeme zažívat jeho přítomnost? (Naš život někdy připomíná hru na stopovanou — někdo před námi šel a nechal na stromě fáborek nebo na zemi z klacků šipku, připravil úkol, překvapení nebo nějakou odměnu. Chodíme světem, a když se dobře díváme, nacházíme kolem sebe Boží stopy, různé úkoly, které pro nás Pán Bůh nachystal i překvapení. Ta cesta sice občas vede všelijakým trním a roklínami, ale cítíme, že na ní nejsme sami. Někdo už šel před námi, dokonce na sebe vzal náš kříž a zstává s námi, i když se stmívá a ubývá síla. Ježíšovu přítomnost můžeme zažívat také při Ve

Ježíši Páně, při pomoci, v nemoci, v radosti a vděčnosti atd.)

Gagarin a kardinál (příběh na závěr)

Gagarinovi nepomohl ani let do vesmíru, vždyť když se vrátil, prohlásil: „Boha jsem tam neviděl.“

Na to ovšem jeden z kardinálů prý reagoval: „Zvláštní. Já ho přece viděl. Viděl jsem ho ve skutečných milosrdenstvích, viděl jsem ho ve svědectvích pravdy, viděl jsem ho v proměnách lidských srdcí, viděl jsem ho ve vysluhování ve jménu Páně...“

S šupinami na oči takové jemnosti Boží přítomnosti člověk nevidí.

Rozhovor o tom, co nám brání Ježíše poznat a co nám brání druhého lépe poznat?

Co nám brání Ježíše poznat? (*Šupiny: šupiny lhostejnosti, šupiny hněvu a naštvanosti, šupiny zahleděnosti do sebe, šupiny svéhlavosti a hrdosti, šupiny pochybnosti aj.*) Co nám brání pochopit druhého, porozumět mu, lépe ho poznat? (*Šupiny: šupiny předsudků, šupiny nejistoty, ohrožení, šupiny závisti a žárlivosti, šupiny studu, pocitů méněcennosti aj.*)

Požehnání

Hospodin je před námi a vede nás,

Je za námi a pohání nás,

Je pod námi a nese nás,

Je nad námi a žehná nám,

Je kolem nás a chrání nás.

Pomůcky: Bible, zpěvník, případně flipchart nebo velký papír na zaznamenání odpovědí.

Přesah

Je možné využít parafrázi písně *Šly zrána ke hrobu* (Sv 324):

Šli večer do Emauz sami dva učeníci

Ježíše pohřebili a měli smutek v lících.

Tu se k nim připojil neznámý cestující

Ptá se jich co a jak, proč máte smutek v lících?

Prý už jim zbývá jen takhle se světem toulat

Rozprávět, vzpomínat, zbytky příběhu žmoulat.

Království nebeské už pro nás nekoná se

Takhle jsme dosnili ten krásný sen o spáse.

Poutník jim vypráví biblickou d?jepravu
Mojžíše, proroky p?edkládá jako stravu.
Pro srdce kamenné, pro duši vy?erpanou
A ti dva koukají, o?i jim jenom planou.
Když se pak setm?lo, pozvou ho: Z?sta? s námi,
Poj? ještě vypráv?t. Nechcem ve?e?et sami.
Poutník od nich chléb vzal, rozlámal, pohostil je
A ti dva koukají, vždy? s námi Vzk?íšený je!
Takhle dál potkával p?átele opušt?né
U stolu kázal jim, sliboval nespát?ené
?ty?icet dní s nimi probíral jejich smutky,
A tak je p?ipravil na nové Boží skutky.
Když však byl od nich vzat, v oblaku Božím ukryt
Zas hledí strnule, kam se te? máme podít?
Dva muži ptají se (šat sn?hobílý m?li):
Muži galilejští, ulet?ly vám v?ely?
T?šte se p?edevším, že p?íb?h pokračuje
Na Ducha ?ekejte, co víru obživuje
Dál evangelium sv?tem te? p?jde s vámi
Dál bude pracovat, nez?stali jste sami.

Liturgie

Biblický text k zapamatování

Z?sta? s námi, vždy? už je k ve?eru a den se schyluje. (L 24,29)

Rituál

Pro lukášovské p?íb?hy se bude hodit zpracování refrénu písn? *Má duše Boha velebí*. M?žete ho bu? recitovat nebo zpívat.

Solo: Má duše Boha velebí

Všichni: chválu vzdává

Solo: Pánem je nejen na nebi

Všichni: Buď mu sláva!

Okénko do bohoslužeb

Před stolem Pán? stojí stůl, u něhož ti židle, na stole chleba, karafa s vínem (vodou) a pohárky. Kdo sedí u toho stolu a co se vlastně stalo, si budete dříve povídat na nedělníce.

Pokud máte ve sboru postavičky, je možné udělat cestu ze šátku na zemi před stolem Pán? nebo na jiném obvyklém místě.

Modlitba

Pane, daruj nám radost. Ať tvoje vzkříšení prosvítí naše dny. Ať nezapomeneme, že jdeš s námi po cestě, že se nás ptáš, co se s námi děje, že slyšíš naše odpovědi. Zůstať s námi i tehdy, když se bude stmívat. Amen.

Kam dále

[Svoboda, Ludvík: Emauzy. \(divadlo\)](#)

[Coufal, Jaroslav: Zjevení na cestě do Emauz. \(katechetická příprava z cyklu Poz...](#)

[Ridzoňová, Lenka: Dál přece nejedeme sami. \(úvodní kapitola cyklu Dál přece nejd...](#)

Odkaz na píseň

[Zůstať s námi, Pane, když se stmívá](#)

[Dál, přece nejedete sami](#)

[Někdo mně vede za ruku \(SV210\)](#)

Cílová skupina

[Předškolní](#)

[Mladší školní](#)

[Starší školní](#)

Katechetické cykly

[Dál přece nejedeme sami III \(S Markem + S Matoušem a Lukášem\)](#)

Biblický odkaz (kat)

[Lukáš 24,13–35](#)